

ще чини и намъ повече добро, кога е сега толкова добръ къ намъ. И така найнапрѣдъ трѣбва да гледате да добьете приятели у дома си съ услужливостъ, добрыняжъ, добротворенъе и благодарность; а вѣнъ отъ дома да радите да имате любовь съ всякого, за ви слугува всякой съ готовность, кога е нужда.

Подолни отъ себе обычай и струвай имъ благо,
Тогдава и нимъ да почитатъ тебе ще е драго.

И не мислѣте, че само богати-ти и силни-ти могатъ да ви сжъ потрѣбни. И найсиромыхъ-тъ, и *найпослѣдній просякъ*, може много пжти, може да ви створи найголъмо добро; и помного-то сиромасити помнятъ добро и сжъ побуслуживи отъ богаты-ты.

«Затова нѣчто, пресъче му думжъ-тжъ сосѣдъ Андрей, попытайте моего браточеда, начяльника въ Беоланъ; той щяше да умира днеска отъ гладъ, ако, за негово счястие, не бѣ добылъ пріятель одного просяка». Какъ това? попыта Теофилъ. «Послушайте, отговори Андрей, да ви прикажжъ».

«Предъ нѣколко годинъ доходяше чясто въ Беоланъ, гдѣто е глава браточедъ ми, единъ просякъ, и искаше милостыняжъ. Сиромашія-та, на кождо той не бѣ самъ причина, и крайня-та му неспособность за никаквжъ службжъ, побудихжъ браточеда ми да му дава всякога помощь, кога дойде да проси. Кой да ся надѣе, че оный сиромыхъ бы можялъ нѣкога да ся найде въ положеніе да помогне правителю. Най-